

Informaatioteknologian tiedekunta on edelläkävijä Euroopassa

Joustava tutkintorakenne vastaa alan tarpeisiin

Informaatioteknologian tiedekunnassa otettiin tänä syksynä käyttöön uusi, yleiseurooppalaisen mallin mukainen kaksiportainen tutkintorakenne. Uuden järjestelmän myötä tiedekunta voi antaa valmistuville opiskelijoilleen eräänlaisen osaamistakuun.

Euroopan unionin opetusministerit sopivat kesäkuussa 1999 eurooppalaisen korkeakoulutusalueen muodostamisesta vuoteen 2010 mennessä. Tavoitteena on selkeiden ja vertailukelpoisten tutkintojen käyttöönotto koko unionin alueella. Tämän toivotaan helpottavan opiskelijoiden liikkumista eri maiden ja korkeakoulujen välillä.

Merkittävä osa tätä ns. Bolognan prosessia on yleiseurooppalaisen, kaksiportaisen tutkintojärjestelmän luominen. Uudessa järjestelmässä korkeakoulututkinto muodostuu ammattikelpoisuuden tuottavasta, alemmasta kolmivuotisesta tutkinnosta, josta voi jatkaa maisterin tutkintoon.

Opetusministeriön työryhmä esitti lokakuun lopussa, että maamme korkeakouluissa siirryttäisiin Bolognan mallin mukaisiin tutkintoihin elokuun 2005 alusta alkaen. Jyväskylässä tämä on jo tapahtunut: Informaatioteknologian tiedekunta siirtyi kaksiportaiseen tutkintoon tänä syksynä yhtenä ensimmäisistä Manner-Euroopassa.

- Uudistus on merkittävä askel kohti yhtenäistä eurooppalaista tutkintojärjestelmää. Tutkintorakenteen syvälinen remontti tehostaa opetusta ja auttaa reagoimaan joustavasti toimialalla tapahtuviin nopeisiin muutoksiin. Näin tutkinnon laatu ja kansainvälinen kilpailukyky kohenee, toteaa yliopiston rehtori **Aino Sallinen**, joka myönsi informaatioteknologian tiedekunnalle tutkintorakenteen uudistustyöstä yliopiston tuloksellisuuspalkinnon.

Ydin on yhteinen

Uuden rakenteen mukainen tutkinto perustuu kaikille tiedekunnan opiskelijoille yhteiseen, 24 opintoviikon laajuiseen ytimeen. Sitä täydennetään laitos- ja linjakohtaisilla opinnoilla siten, että ensimmäisen kolmen vuoden aikana opiskelija suorittaa 120 opintoviikon laajuisen alemman korkeakoulututkinnon.

Ydinopintokokonaisuus on suunniteltu tietojenkäsittelyalan kahden ehkä tunnetuimman kansainvälisen järjestön, ACM:n ja IEEE:n opetussuosittelun mukaiseksi. Työnantajat voivat luottaa siihen, että Jyväskylän yliopistosta valmistuneet it-ammattilaiset osaavat olennaisimmat perusasiat jo alemman tutkinnon suoritettuaan.

- Myös monet tiedekunnan vanhoista opiskelijoista ovat ryhtyneet selvittämään mahdollisuuksiaan suorittaa tutkintonsa uuden tutkintorakenteen mukaisesti, dekaani Heikki Saastamoinen kertoo.

Informaatioteknologian tiedekunnan dekaani **Heikki Saastamoinen** on vakuuttunut siitä, että myös Euroopan unionin alueella otetaan yleisesti käyttöön erilaisia opetussuosituksia korkeakouluopetuksen kehittämiseksi.

- Pelkkä alemman tutkinnon kolmi-vuotisuus ei mahdollista opiskelijoiden liikkumista, vaan yhteiset perussisällöt ovat ehdoton edellytys järjestelmän toimivuudelle, Saastamoinen toteaa.

Alemman tutkinnon voi tiedekunnassa suorittaa kahdella pääopintolinjalla, kauppatieteellisellä alalla tietojärjestelmätieteessä tai matemaattis-luonnontieteellisellä alalla tietotekniikassa. Tämän jälkeen opiskelija valitsee erikoistumisalansa monitieteisistä maisterimoduuleista. Niitä ovat esimerkiksi elektroninen liiketoiminta, käyttäjäystävällinen tietojenkäsittely, digitaalinen media ja tietoliikenne. Erikoistumisopinnot johtavat maisterin tutkintoon viidessä vuodessa.

Uudistus on onnistunut

Uuden tutkintorakenteen käyttöönotto on sujunut kivuttomasti, ja siihen on oltu tyytyväisiä.

- Uusi tutkintorakenne vastaa yksinkertaisesti paremmin alan tarpeisiin. Se on sisällöltään tasapainoisempi ja selkeämpi kuin aiemmat, toteaa Heikki Saastamoinen.

Uudistustyö informaatioteknologian tiedekunnassa jatkuu. Tämän lukuvuoden loppuun mennessä määritellään lopullisesti tiedekunnassa tarjottavat maisterimoduulit ja niiden sisällöt. Lisäksi on asetettu työryhmä, joka pohtii, tulisiko tiedekunnan laitosrakennetta muuttaa uuden tutkintorakenteen myötä. Työryhmä jättää asiasta esityksensä joulukuun puolivälissä.

Nykyisin tiedekunnassa on kaksi opetuslaitosta, tietojenkäsittelytieteiden ja tietotekniikan laitokset sekä yksi tutkimuslaitos, Tietotekniikan tutkimusintituutti TITU.

PANU MOILANEN
KUVA PIRITTA PESONEN

Kuka ottaisi kopin?

Kyllähän me teekkarit tiedämme. Kaikki teekkarit ovat ikänsä traktoria ajaneita, Corollaa rasanneita tai muuten vaan tekniikasta kiinnostuneita maanviljelijöiden poikia, jotka kuuntelevat heviä tai iskelmiä, eivät pese farkkujaan ja tekevät mukauskoja teekkaripiloja. Tyttöteekkarit ovat aika harvassa, mutta junttejanekin on. Ja kovia dokaamaan. Nyt teekkareita ollaan tilaamassa Jyväskylän yliopistoonkin.

Teekkaritilaus pistettiin vetämään lokakuun lopussa.

Jos kaikki menee yliopiston suunnitelmien mukaan, ensimmäiset teekkarit saapuvat Suomen Ateenaan lukuvuoden 2004 - 2005 alussa. Teekkareiden tulo sotkisi totaalisesti yliopistonopiskelijoiden vanhat valtasuhteet.

Yliopistomme rauhallisuus perustuu monimutkaiseen, vuosien kuluessa syntyneeseen suhteiden järjestelmään. Humanistien pahimpia vihollisia ovat rahanahneet, onneksi riittävän kauas Mattilanniemeen sijoitetut kauppatieteilijät, jotka taas katsovat pitkin nenänvarttaan yhteiskuntatieteilijöitä, jotka kaikki ovat kommunisteja. Kasvatustieteilijät ymmärtävät viran puolesta kaikkia, ja omassa vektoriarvuudessaan eläviä matemaattis-luonnontieteellisiä olentoja ei tajua kukaan. Liikunnan mustatokit taas eivät häiritse ketään, kunhan he vain pysyvät omissa pytingissään pelaamassa sählyä ja koripalloa.

Teekkareita on hyvin vaikea sijoittaa tähän järjestelmään. Kylteri on tunnetusti teekkarin pahin vihollinen, ja humanistinkin näkökulmasta teekkarit on kauhistus: teekkarissa on yhdistetty kauppatieteilijän ja matemaatikon karneimmat ominaisuudet, rahanahneus ja looginen ajattelukyky. Teekkareiden lempiharrastus on sähly, mutta sählynpeluun yksinoikeus on liikuntalaisilla.

Tilanne on vaikea, ja onkin melko ilmeistä, ettei yliopiston hal-

litus ole tilausta teh-

dessään muistanut

pohtia näitä opiskelijoiden

sosiaaliin

suhteisiin

liittyviä,

erittäin

mutkikkaita ja

merkittäviä tekijöitä.

Ehdottaisinkin,

että yliopistossa mitä pikimmiten perus-

tetaan laaja ja monitieteinen työryhmä poh-

timaan, minne teekkarit sijoitetaan, jos niitä Jyväskylään tulee. Työhy-potesina voisi olla teekkarikoulutuksen sijoittaminen kasvatustieteelliseen tiedekuntaan: kunnan (tuleva) opettajahan ymmärtää ja sietää kaikkia. Lisäksi yhdenkin teekkarin kasvattaminen oikeaksi ihmiseksi olisi paatuneimmallekin kasvatustieteilijälle sellainen saavutus, että kyllä siitä ainakin maisterin arvon ansaitsee.

RAJA-ARVO

